

over Bisppeetiendernes Indtægter; det var nemlig med Hensyn til Lønningen for Biskopperne over Aalborg Stift, og, om jeg ikke fejler, passerede det her i Thinget, da den ærede nuværende Første-Minister var Cultusminister; han opførte dengang 3,200 Rd. som Gage for Bisppe, og det blev fra alle Sider skiltende erkjendt for at være den normale Gage. Nu ser jeg ingen tænkelig Grund til f. Ex. at ansætte Biskoppen over Volland-Halskers Stifts Gage til 3,600 Rd., især da en af hans Formænd, den næstsidste, ikke havde mere end 3200 Rd.; og denne faaer nu 400 Rd. mere til Contoirhold; der synes altsaa ikke at have fundet noget Ankeri Sted fra Udvalgets eller Rigsdagens Side; dersom dette Forslag antages. Jeg kan meget vel forstaae, at det kan være mindre behageligt for den ærede Cultusminister, at der er blevet 3 Biskopper ansatte med højere Lønning, end der nu bevilges; thi man er ikke vant til at see, at Lønningerne blive nedsatte; men denne uheldige Stilling har han arvet fra sin Formand, og, dersom der maatte være begaaet noget mindre Rigtigt, saa kan det ikke vedkomme den nuværende Minister, ligesom det ogsaa maa bemærkes, at enhver Gage gives under Forbehold af Rigsdagens Samtykke; disse Mænd, som jo ikke ere tvungne eller commanderede ind i disse Embeder, maae jo altsaa forudsættes at have været bekjendte med den Mulighed, at deres Lønninger kunde komme til at lide Forandringer eller Nedsættelse, og de vilde saaledes i Virkeligheden ikke kunne beklage sig derved, om det stæer, ligesaa lidt som der for Geistligheden vil være nogen Grund til at beklage sig over, at de 3000 Rd., som ere foreslaaede som Tilskud til den, ikke skulde blive

bevilgede. Den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 3die Valgkreds (C. E. Møller) vilde vist staae sig bedre, om han fik Geistligheden sat i Bevægelse, for at faae et forandret Lønningsystem indført; thi derved vilde der vistnok blive raadet Bod paa mange af de berettigede Klager, der føres af Præster, der ere utilstrækkelig lønede. Jeg for mit Vedkommende er meget villig til at indrømme, at der gives mange Tilfælde, hvor en Hjælp ikke blot er ønskelig, men ogsaa nødvendig; men saadanne almindelige Hensyn troer jeg ikke skulle bestemme Thinget til at afvige fra, hvad der tidligere har været anseet for det Rigtige; fordi det træffer sig saaledes, at høie Kornpriser staae Dverfud af Bisppeetienderne, derfor faae Præsterne ikke større Ret til at see deres Klager afhjulpne, ved Tilskud fra Statens Side, end tidligere. Vi have her i Rigsdagen, under et andet Ministerium, havt mange saadanne lignende Tilskud, der vare bevilgede fra Statens Side; det var til Justitsembedsmænd. Men allerede i den første Finantslov blev det vedtaget, at saadanne Understøttelser skulde falde bort ved Vacance, idet man gik ud fra den samme Forudsætning med Hensyn til Justitsembeder, som med Hensyn til geistlige Embeder, nemlig, at Communerne havde at lønne deres locale Embedsmænd. Med Hensyn til Justitsministeriet have vi fulgt denne Regel; hvorfor skulle vi da ikke gjøre det med Hensyn til Cultusministeriet? Ogsaa der have vi havt Understøttelser, og der staaer endnu en heel Række af dem i Finantsloven; ogsaa der have vi stedse trængt paa, at disse særegne Statsunderstøttelser skulde falde bort, og det ikke af anden Grund end, fordi Communerne, Menighederne, selv skulle lønne deres Geistlige.